

Uvod

Igra je osnovni oblik dečije aktivnosti i osnovni oblik metodike rada u vaspitnim ustanovama za predškolsku decu. U igri deca izražavaju, zadovoljavaju svoje interese, upoznaju okolinu i prirodu, stiču i proširuju svoja znanja i osnovna životna iskustva. Igrajući se deca razvijaju sva čula, razvija se njihova mašta i mišljenje.

Igra je važna za fizički razvoj deteta, za moralni razvoj, jer njome dete razvija svoja estetska osećanja. Kao što Makarenko kaže: "Kakvo je dete u igri, tako će u mnogome biti na radu kad raste. Stoga se vaspitanje budućeg radnika vrši prvenstveno u igri".

Pijaže izričito smatra da je dečija igra jedan proces obrazovanja simbola kao posrednika između čoveka i stvarnosti koja ga okružuje. Igra je upravo ona dečija aktivnost u kojoj kod njih nastaju sistemi simbola. Dečije igre su veoma raznovrsne po svojoj sadržini, karakteru i organizaciji. Kao što ukazuje Pijaže, mnogostranost složenih igra umanjuju vrednost klasifikacija zasnovanih na sadržajima, naročito sa pojmom simboličke imaginacije i društvenih pravila u igram. On navodi tri vrste igara:

Praktične igre

Simboličke igre i

Igre sa pravilima.

Igra je opšti pojam za veliki broj aktivnosti. Suština igre vidi se u:

Dominaciji sredstava nad ciljevima

Umanivanju rizika od neuspeha

Privremenom prestanku frustracije

Pružanju slobode.

Osnovi razlog zašto se dete igra je zadovoljstvo da se bude uzrok koji vodi ka afirmaciji svoga "JA". Dete ima potrebu da zadovolji svoje želje interese što čini kroz igru. Na taj način se razvija i njegovo shvatanje sveta. Simbolička igra služi takođe i za asimulaciju i konsolidaciju dečijih emocionalnih iskustava. Dete se kreće, napreduje kroz aktivnosti igre. Funkcija igre u razvoju deteta je dvojaka: razvoj saznajnih funkcija i razvoj volje.

2. Početni period razvoja simboličke igre

Simbolička igra se javlja tokom druge godine života i karakteriše je to da dete uzima određeni predmet koji bi označio na neki drugi, npr list papira može biti tanjur. Kombinatoričkom igrom dete stavlja predmete u određene odnose, npr stavljanje lutke u auto. Igrom se razvijaju simboličke sposobnosti koje su bitne za usvajanje jezika. Ako dete ranije uđe u fazu kombinatoričke igre, obično i ranije progovori.

Prve manifestacije simboličke igre najčešće su događaji iz dečijeg neposredog iskustva, nešto što se njemu svakodnevno događa. Najčešće aktivnosti koje dete imitira – prerađuje i rekonstruiše u igri su aktivnosti nege i ishrane koje i pored toga što ih smatramo izuzetno značajnim za razvoj govora deteta to u velikom broju slučajeva ne ispunjava taj svoj zadatak.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com